

1887 nr 1, s. 15. – Słowo, 1887 nr 177, s. 3. – Świat, 1893 nr 20, s. 468. – Czas, 1896 nr 63, s. 1, nr 279, s. 2; 1898 nr 75, s. 2; 1899 nr 191, s. 2, nr 267, s. 2; 1900 nr 69, s. 2, nr 76, s. 2, nr 111, s. 2, nr 124, s. 1, nr 256, s. 2; 1901 nr 28, s. 1, nr 71, s. 2, nr 261, s. 2, nr 271, s. 2; 1902 nr 66, s. 2, nr 96, s. 2, nr 261, s. 2, nr 265, s. 2, nr 273, s. 1; 1903 nr 15, s. 2, nr 269, s. 2; 1904 nr 101, s. 2, nr 230, s. 2, nr 258, s. 2, nr 282, s. 2; 1905 nr 37, s. 2; 1908 nr 69, s. 3; 1911 nr 211, s. 2, nr 383, s. 3, nr 556, s. 1. – Dz. pozn., 1896 nr 180, s. 4.; 1924 nr 194, s. 5 (Buszyński M.). – Gaz. lw., 1896 nr 178, s. 4. – Słowo pol., 1897 nr 161, s. 1. – Echo Muzyczne, teatr. i artyst., 1899 nr 34, s. 400. – Głos Narodu, 1900 nr 69, s. 4, nr 107, s. 4, nr 108, s. 4, nr 122, s. 5, nr 237, s. 4; 1901 nr 61, s. 4, nr 233, s. 4, nr 245, s. 4, nr 261, s. 4, nr 271, s. 4; 1902 nr 97, s. 5, nr 253, s. 5; 1903 nr 20, s. 5, nr 57, s. 5, nr 322, s. 4; 1914 nr 102, s. 3, nr 115, s. 3 (Trepka J.). – Gaz. nar. (Lw.), 1901 nr 127, s. 2, nr 239, s. 3, nr 286, s. 3; 1907 nr 250, s. 2. – Nowiny dla Wszystkich, 1902 nr 170, s. 4; 1903 nr 136, s. 4, nr 162, s. 4, nr 164, s. 4, nr 171, s. 6. – Ilustracja pol., 1902 nr 40, s. 958. – Nowa Reforma, 1905 nr 190, s. 2; 1909 nr 28, s. 2; 1914 nr 185, s. 2. – Nowa gaz., 1908 nr 554, s. 2 (Lorentowicz J.); 1915 nr 556, s. 3. – Tyg. il., 1908 nr 49, s. 995 (jako Spitzlar); 1911 nr 49, s. 980; 1918 nr 43, s. 490. – Prz. Zdrojowo-Kapielowy, 1910 nr 7, s. 2. – Il. kur. codz., 1911 nr 107, s. 5; 1930 nr 324, s. 2. – Kur. pozn., 1915 nr 275, s. 6; 1916 nr 240, s. 5.

Arch. Artyst. i Bibl. Teatru Miejskiego im. Juliusza Słowackiego w Krakowie: afisze teatr. z nazwiskiem S. – IS PAN, Zb. Specjalne, wzmianki w różnych zespołach.

#### I. Kopania

**Spleszyńska Eleonora** patrz **Onichimowska Eleonora**.

**Spleszyński Antoni** (zm. 1889) patrz **Pleszowski Antoni** (w nocie błędny r. śmierci).

**Spohn** (Spon) **Benjamin**, uczeń malarski. 26 X 1694 został zapisany na pięcioletnią naukę do warsztatu toruńskiego mistrza Heinricha Christiana Sernera, przy czym czas wyuczenia liczony był od kwartału św. Jana t.r. Na polecenie patrona cechu z ramienia Rady Miejskiej S. został zwolniony 6 VII 1699 z reszty nauki. Uściślił wówczas odpowiednią należność finansową, jednak do czasu pełnego wyjaśnienia sprawy

nie wydano mu listów dobrego urodzenia oraz wyuczenia. Na zebraniu organizacji 20 VII 1699 w obecności patrona cechu nałożono na S. opłatę w wysokości 9 florenów, którą zobowiązał się uregulować malarz Johann Tiedemann młodszy.

AP Toruń, *Cech malarzy, rzeźbiarzy i lakierników z Torunia*, rkps 4, s. 174, 189.

B. Łyczak

**Spokorny** (Spokornianka, Łakocińska) **Wanda Emilia**, autorka ekslibrisu (ekslibrisów?), ur. 1 VI 1889 Łódź, zm. 8 III 1958 Kraków (pochowana na cmentarzu Rakowickim), córka Maurycego Mojżesza Spokornego (1859-1917), farmaceuty, przedsiębiorcy, działacza społecznego, i Róży Ireny z domu Friedländer. Od ok. 1903 mieszkała z rodzicami w Warszawie (od 1905 w ich kamienicy przy ul. Aleje Ujazdowskie 19). 29 IV 1923 wyszła za mąż za Tadeusza Stanisława Łakocińskiego, majora Wojska Pol. Pod koniec życia mieszkała w Krakowie przy ul. Kremerowskiej 4. Przed 1923 wyk. dla swojej siostry Zofii Spokorny ekslibris (cynkografia?), sygn. monogramem wiązonym „WS” (2 egzemplarze w BN). Przedstawia on uskrzydłonego demona, unoszącego się w obłokach nad kulą ziemską i trzymającego oburącz otwartą księgę.

Grońska M., *Eklibrisy. Wiad. zebrane dla kolekcjonerów*, W. 1992. – Rzeczpospolita, 2012 nr 222, s. 19 (Kopiński A.).

AP Warszawa, 72/162/0: Akta stanu cywilnego par. rzymskokatolickiej Św. Aleksandra w Warszawie, nr 339: *Księga zaślubionych 1923 r.* (akt ślubu nr 234/1923.). – IS PAN, materiały Słownika art. pol., informacja z Zarządu Cmentarzy Komunalnych w Krakowie, 14 III 2019. – Bibl. Ossolińskich, Kram J., *Almanach exlibrisu pol. XX w.*, cz. 3, mpis, W. 1943, s. 16.

J.R.

**Sporck** (Spargk, Spoeg, Sporch, Sporg, Sporgk, Spork) **Bernhard** (Bernd, Berndt, Bernnt, Bernt), kamieniarz. W Gdańsku notowany jako kamieniarz, obcy czeladnik w cechu murarzy, kamieniarzy i rzeźbiarzy, począwszy od 1588, kiedy mistrz Wilhelm II Bart (van der Meer) zapłacił za niego cechowi (10 gr). Tenże mistrz wniósł za niego podobne opłaty 26 III 1591 oraz w 1592. Mistrz